

многобройните тогава монастирски просяци и при незавидното материално положение на народа значело да го обират безбожно: наложи дебелите очи и без трепване на сжвест заблуждавай и мами народа относно светите цели, за които уж сжбираш подаянията. Душата на младия дякон се вжзбунтувала против катадневните лжжи, приструвки и заблуди, които вуйка му всявал в наивния народ за спасение на душата му. Дякона виждал, за какво се сжбират парите и как те се употребяват. Лицемерният живот му додеял, показал му се отвратителен и той изджно се погнушил от него, От друга страна, дори и като дякон, бждащия апостол бил третиран като слуга по най-унизителен и крайно обиден за него начин: да носи из селата на гжрб сено и слама, да мете метоха, да рине обора на коня и т. н., и то сжвжршено безплатно. Архимандрита не давал нищо от своите средства, та дякон Игнат трябвало от пение в цжрква и в училището да изкарва по някоя пара за най-насжщни нужди.

Ала едно нещо много измжчвало душата на дякона; то било, че вуйчо му отлагал да изпжлни обещанието си да го изпрати на учение в Русия. Изпжрвен той уж стоял на думата си, но сетне сжвсем отказал под предлог, че бил извжршил някаква тжрговска сделка, от която много изгубил. Това силно разсжрдило и озлобило младия дякон, който се обжрнал в непримирим враг на хаджията. Майката на дякона и роднините му настоявали пред архимандрита да изпжлни тжржествено дадено обе-